

"אני מחזיק! תוציא אותם!"

את הספור הבא ספר אחד ממפקדי הצבא הבכירים, (תת אלוף אפי איתם) שנהג לעמד בקשר רצוף עם הרב, לעדכן אותו על מבצעים מסבכים, ולבקש את ברכתו ותפלתו.

המעשה הבא ארע כאשר אחד מהמפקדים ששרתו תחת המפקד הבכיר, נקלע למארב מחבלים בעמק לבנון.

באותה תקופה פעלו מחבלי החיזבאללה, ששרצו בלבנון, בשיטה ארסית ומתחכמת. הם היו מקיפים שטח בכמה מטעני חבלה רבי עצמה, ואת המטענים היו צובעים בצבעי הסואה, כך שיראו כסלעים. לאחר מכן היו גוררים את חילי צה"ל לאזור שבין המוקשים, ואז היו מפעילים מרחוק את "קשת הליזר".

קשת הליזר הייתה קרן ליזר שחברה בין המטענים בחבור אלחוטי. במצב כזה, אלו היה אחד מן החילים מנסה לחצות את הקו הדמיוני שבין המטענים, היה גורם בכך להפעלת כל המטענים, ולהריגתם של כל החילים.

באותו לילה נגורו החילים במרדף אחרי מחבלים לתוך זירת מטענים קטלנית כזו. חמשה עשר חילים היו שם, כאשר מפקדם זזה את מחבלי החיזבאללה, מפעילים את "קשת הליזר" מאחת הגבעות הסמוכות. הוא ידע, אם ינסה אחד מחיליו להתקדם או לסגת, ימותו כלם...

בלב רועד התקשר למפקדו הבכיר וידו לו על כף. המפקד הבכיר לא השתהה. הוא מהר לחיג אל ביתו של הרב.

הרב הרים את השפופרת, והמפקד הבכיר ספר על המצב האים. "כבוד הרב! בכל רגע עלולים להרג חמשה עשר חילים!"

"המתן כמה רגעים" אמר הרב, ועזב את השפופרת. המפקד הבכיר הבין, כי הרב מעתיר בתפלה.

ולפתע נשמע קולו של הרב: "אני מחזיק! תוציא אותם! עכשו!"

נשימתו של המפקד נעצרה למשמע ההוראה. אולם הוא התעשת לאלתר. "חילים! צאו עכשו מזירת המטענים!" ירה למכשיר הקשר, "לסגת! עכשו! לסגת!"

החילים, נאמנים להוראת מפקדם הבכיר, לא התמהמהו. הם נשאו רגליהם והחלו לרוץ כמטרפים.

ובינתיים האזינו קציני המודיעין לרשת הקשר של המחבלים. ברשת הקשר נשמעו מפקדי החיזבאללה צורחים על המחבל האחראי: "הפעל את המטענים! בוגד! הפעל אותם כבר!"

"אני לא מצליח! בחי! אני לא מצליח!" נשמע קולו של המחבל, מבלבל ומגמגם.

רגעים ספורים חלפו, ורק כאשר המפקד הבכיר דווח לרב כי אחרון החילים עזב את הזירה, החריד פיצוץ אדיר את כל האזור...